

KOLOSSENZEN 1:1-2

Votum + zegengroet

Psalm 99:1,2,3,4

Tien Woorden

Psalm 99:5,6,7,8

Gebed

Lezen Handelingen 19:1a, 8-10

Kolosenzen 4:7-9, 12-13, 16

Tekst KOLOSSENZEN 1:1-2

Bediening van het Woord

Psalm 122:1,2,3

Gebed

Dienst der offeranden

Psalm 100:1,2,3,4

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

“Wees d’r héél voorzichtig mee, hè”, zegt Paulus tegen Tychikus en Onesimus. “Ja, dat doen we vast en zeker.” Kijk, zo kun je je indenken dat dat is gegaan. Want, als ze die lange reis gemaakt hebben van Rome tot aan Kolosse, dan moet die brief nog helemaal keurig voor mekaar zijn. Zodat die in de gemeente in Kolosse, van begin tot eind kan worden voorgelezen aan de leden van die gemeente van Jezus Christus.

En, God de Heilige Geest heeft ervoor gezorgd dat wij hier die brief óók mogen lezen, en horen. Woord voor woord. Want misschien dacht u bij de tekst wel van: ‘nou, nou, is dat een tekst voor een preek? Het is alleen maar even dat begin’. En hoe gaat het vaak als wij een brief lezen, je kijkt nog wel wat erboven staat, maar dan zeggen we meteen daarna: “de inhoud, daar gaat het om.”

En toch broeders en zusters, hoort ook dat begin, bij de inhoud van de brief. Ook dat begin heeft er al mee te maken dat, en zij daar in Kolosse en later in Laodicea, daar moest de brief dus heen, en u hier in, dat u de Heere Jezus Christus nog beter leert kennen. En dan denk ik ook aan de voorbereiding van het avondmaal. Bij het avondmaal gaat het immers alles om de Heere Christus.

Zeker, nooit los van God de Vader en God de Heilige Geest, maar toch, avondmaal is dat punt van Zijn offer. Zijn verzoeningswerk. En daar raak je nooit over uit verwonderd. Telkens als je de Bijbel opent, ook bij zo’n brief van Paulus, mag het je daarom gaan: ‘wie is HIJ, wat doet HIJ, hoe doet HIJ het?’

Ik wil u over de eerste twee verzen van de brief aan de gemeente in Kolosse het Woord van God bedienen onder het thema:

De HEERE, Jezus de Gezalfde, spreekt ZIJN Woord

- 1) via ZIJN gezanten
- 2) tot ZIJN volk
- 3) met ZIJN kado's

1) De Heere, Jezus de Gezalfde, spreekt Zijn woord via Zijn gezanten. Het is eigenlijk een beetje wonderlijk, want die brief die komt van Paulus. Maar de meeste gemeenteleden in Kolosse, die kennen Paulus niet. Ze hebben hem nooit gezien. Paulus is er nooit geweest. En dan krijg je wel een brief van zo iemand.

Maar, broeders en zusters, ze hebben wél allemaal over Paulus gehoord, en over zijn werk. Dat staat in Handelingen. Dat hele gebied, dat westen van tegenwoordig Turkije, heeft gemerkt dat het Evangelie wordt verkondigd. Dat God ook om de mensen daar geeft.

En vanuit de hemel werkt de Heere ook daar, in dat gebied. Opdat God ook daar geëerd wordt, opdat er daar mensen zijn die gered worden. Het is het werk van de Heere Jezus Christus vanuit de hemel. Het is het werk, onder leiding van, en door de Heilige Geest. Waarbij allerlei mensen worden ingeschakeld. Nou dat weet u, God spreekt u nooit met een stem vanuit de hemel aan. Maar u hebt Zijn Woord en er zijn mensen om u heen die ook met u bezig zijn.

Allerlei mensen worden ingeschakeld. Onder andere Paulus, 'apostel'. 'Gezant' is dat. Van Jezus Christus. En wat is nou een gezant, of een apostel? Dat is iemand die een spéciale opdracht heeft, van de Heere, in de begintijd van de nieuwtestamentische kerk. Van alle apostelen geldt, de Heere Jezus Christus heeft hen ontmoet. En ze worden door Hem en door de Heilige Geest en door hun gemeente erop uitgestuurd, voor de verkondiging van het Evangelie.

Dat gaat dubbel op, om zo te zeggen. De Heilige Geest stuurt. Maar ook dan worden er weer mensen gebruikt, want óók de gemeente in Antiochië stuurt. In Handelingen 13, het begin, staan beide genoemd. De Heilige Geest zegt: 'zonder mij Paulus en Barnabas af, zet Paulus en Barnabas apart, ze moeten voor Mij op pad'. En dan gaat die gemeente bezig, die komt bij elkaar en die stúúrt ze op pad.

En dat is uiteindelijk omdat de Heere al vanaf het begin, bij de bekering van Paulus, gezegd had: "Ik zal je ver wegsturen, naar de heidenen." En bij 'heidene', moet u dan denken: dat zijn alle mensen die 'niet Joods' zijn. Want dat was specifiek die opdracht voor Paulus, h́j moest het Evangelie gaan brengen aan de **niet-Joden**.

Petrus aan de Joden. Er waren trouwens ook andere apostelen die verder gingen dan alleen maar naar de Joden. Maar Paulus speciaal met het Evangelie aan de ónbesnedenen. Dan kwam hij met die boodschap dat de besnijdenis inderdaad niet meer nodig was om kind van God te mogen zijn.

En wat doet nu een gezant? Wat doet een apostel? Is in feite heel simpel, hij brengt de boodschap van degene die hem stuurt. Er is een zender, iemand die hem zendt. En wat

díe wil dat er gezegd wordt, die boodschap moet precies worden doorgegeven.

Dat is tot op de dag van vandaag nog zo. Belangrijke mensen, presidenten, ministers, die kunnen een gezant op pad sturen. En dan moet zo gezant precies zeggen, wat die minister of die president wil. Die gezant kan niet aankomen met: “ik heb er ook zelf eens over nagedacht en vind het een eigenlijk een beetje dom wat die president bedoelt, laat ik dat nou eens wat anders zeggen.” Dat is **niet** aan de orde, **niet** zijn eigen boodschap. Hij wordt gestuurd met de boodschap van een ander. Hij komt altijd met: “in opdracht van mijn zender, zeg ik tegen jullie:...”

Zo is dat bij Paulus. ‘In opdracht van mijn Zender (met een hoofdletter ‘Z’), de Heere, Jezus Christus, geef ik jullie Zijn woorden door’. Of hier in zo’n brief: ‘in opdracht van mijn Zender schrijf ik aan jullie wat HIJ wil’. En daarom, omdat het de boodschap van de Zender is, is het ook een boodschap met gezag.

Het is het woord, wat jullie daar in Kolosse nodig hebben. Wat goed voor jullie is. Maar wie gelooft, dat Paulus inderdaad ‘apostel, gezant, van Jezus Christus’ is, die zal dus ook gaan erkennen, de brief aan de gemeente in Kolosse, is ook een brief aan de gemeente hier in Een brief aan de kerk daar en toen, is een brief aan elke kerk, hier en nu, en altijd, en overal. Want het is het Woord van de Zender voor Zijn kerk.

Dan zit er altijd dat lastige tussen, dat de Kolossenzen van A tot Z begrepen waar het om ging, want hij was rechtstreeks aan hen gericht. Dat kan voor ons wel eens heel moeilijk zijn – ‘wat bedoelt Paulus daar nou eigenlijk?’ Omdat wij die situatie daar niet kennen. Maar goed, dat is uiteindelijk ook weer geen probleem, want omdat het het Woord van God is, werkt de Heilige Geest en blijft de Heilige Geest werken, om dat Woord waar dan ook ‘te laten landen’, zoals dat tegenwoordig heet.

Epafras, 1:7 en 4:12, die had in Kolosse het Evangelie gebracht. En toen waren er mensen in die plaats, die gingen geloven!! En nu komt er voor hen een brief, van de apostel zélf. ‘Geweldig, wat zou hij schrijven?’ De oortjes worden gespitst. Via deze brief horen ze namelijk, wat de Heere, Jezus Christus, Zélf wil laten horen.

Dat benadrukt Paulus ook nog. Denk maar aan de eerste woorden van, of bijna de eerste woorden van de tekst. Want hij schrijft: “Paulus, dóór de wíl van Gód, een apostel.” Kijk, dan kun je die woorden wat vlak, op één toon, horen: -door de wil van God-. Net als wanneer je zegt zonder klemtoon: ík ben huisvrouw’, of: ‘ik zit op school’, of: ‘ik werk op een kantoor’, of wat dan ook. Ja, dat is ook door de wil van God, nietwaar? De HEERE Die stuurt ons leven, in Zijn voorzienigheid, op zo’n manier, het is altijd Zijn wil.

Maar hier is die bedoeling veel verder. Want Paulus die heeft **nooit** gesolliciteerd om gezant te mogen worden. Paulus moest er niks van hebben. Helemaal niks, van die Jezus uit Nazareth. Als er één ding voor Paulus duidelijk is, is het dit: ‘in elk geval is Jezus uit Nazareth **niet** de Gezalfde, **niet** de Messias’. En het duurt ook niet lang dat Paulus de gelovigen, die mensen die zeiden: “maar Hij is het wél.”, dat hij ze ging vervolgen. En dat ging er ruig aan toe, dat ging niet zachtzinnig!

Tót – dat moment, onderweg naar Damascus. ‘Door de wil van God’, omdat God het wil, wordt het precies andersom. Bij Paulus is dat op een flitsend snelle manier gegaan. ‘Jezus is tóch de Gezalfde!! De Man uit Nazareth is tóch de Heere in de hemel!!’

God grijpt in!

En dan, en zo wordt Paulus een nieuw mens. Iemand die weer spoort met het doel wat God met mensen heeft, en die dan ook nog eens die heel speciale opdracht krijgt.

God grijpt in!

Kijk, wij zijn geen apostelen. Maar het is bij ons net zo goed, **enkel en alleen** dankzij het ingrijpen van God, dat wij vertrouwen op Jezus Christus en dat wij God dienen. We zeggen, we kijken er vaak tegenaan van: ‘ja - Paulus, wat een ongelóóflijk wonder dat zó iemand tot bekering komt.’ Nou, dat is inderdaad waar, een ongelóóflijk wonder!

Maar zeg het ook ten aanzien van jezelf. Zeg ook: “Het is toch niet, het is toch niet te geloven dat, dat ik, die van mezelf geneigd ben en van nature naar mijn aard geneigd ben, om God en mijn naaste te haten, dat ík gekozen word, om, Gód te gaan dienen?”

Betrek dat ook maar weer op het avondmaal van vanmiddag. Ja, het is misschien heel gewoon, één keer in de zoveel tijd is het avondmaal. Nou, dan ga je naar de kerk en naar het avondmaal, en je eet en je drinkt. Maar als je beseft -en het formulier geeft er immers zo geweldig aan- als je ten aanzien van die zelfbeproeving, doordenkt over wie je zelf bent!? En dan, hóe geweldig het is dat voor zó iemand, als ik, als wij, Christus al Zijn bitter, Zijn verschrikkelijk werk gedaan heeft. Verschrikkelijk erg was het!

En dat u dan, aan Zijn tafel / vanaf Zijn tafel, eten mag, drinken mag, één met Hem mag zijn. Dat je, nauw aan Hem verbonden, het leven krijgt. Wonder!

In z’n brief schrijft Paulus daarna ook nog: “en Timotheüs.” Niet alleen Paulus is de afzender, maar Timotheüs komt er ook bij. We komen hem verder in die brief niet tegen. Dus waarschijnlijk is Timotheüs de secretaris van Paulus op dat moment.

‘Timotheüs, de broeder’. ‘De broeder’ betekent: ‘verbonden aan, echt horen bij’. Je kunt misschien ook zeggen: ‘z’n broer’, maar hij is ook weer niet echt z’n broer. Maar ze horen wel bij elkaar, heel nauw, in het geloof. Het is niet de band van het bloed, maar de band van het geloof, straks daar nog iets meer over.

En merkt u, dat het toch echt ook op elkaar lijkt? De Kolossenzen kennen Paulus niet van gezicht, ze hebben hem nooit gezien. Maar wat is Paulus belangrijk voor hen, met het oog op die band met Christus. En wij hebben Paulus hélemaal nooit gezien, weten niet eens hoe hij er uitziet. Maar wat is Paulus, - en dan zeg ik natuurlijk Paulus, maar u begrijpt allang dat dat betekent: Paulus de gezant, van de Heere Jezus Christus, wat is Paulus belangrijk ook voor óns!

Maar uiteindelijk mag Paulus helemaal verdwijnen. Je mag het wel even zo zeggen: ‘wat

is hij belangrijk', namelijk met het oog op úw vertrouwen op de Heere, en uw dankbaar leven. Maar écht belangrijk is de Heere, Jezus Christus! Vanwege die volkomen verzoening van ál uw zonden door HEM. Wanneer u in de Heere Jezus Christus van harte gelooft.

2) Dan het tweede: **De Heere Jezus Christus spreekt Zijn Woord tot Zijn volk.** In Kolosse en dat ligt een dikke 100 km ten oosten van Efeze – een afstand van hier tot Zwolle ongeveer -, in Kolosse daar heeft de Zoon van God zich een gemeente vergadert.

Dankzij die Epafras.

En hoe dat gegaan is, en wie daarbij horen, en wanneer het precies was, wij weten dat niet. Geen informatie daarover. Zelfs de reden, waarom Paulus deze brief geschreven heeft, de precieze reden, die blijft heel lastig te achterhalen. En dat is des te meer dus aanleiding om te zeggen: “geeft niet, maakt niet uit als je dat niet weet, want dit is een brief voor elke gemeente van Jezus Christus.” Weet u zelf met deze brief maar aangesproken. Ook als het gaat om die bijzondere titels aan het begin: ‘aan de heiligen in Kolosse’.

Dan hoor je: ‘aan de heiligen, in Groningen en omstreken.’

En dan zeg je nogal wat.

Het begint er al mee dat ook niet-Joden, ‘heiligen’ genoemd worden. Die enorme overgang van situatie Oude Testament naar situatie Nieuwe Testament. Eerst alleen de nakomelingen van Abraham. Maar toen wel, Genesis 12:3: “in u zullen álle geslachten op de aarde gezegend worden.” Ook ‘niet-Joden’, -het begon in Antiochië. Ze werden christenen genoemd-, ze mogen ‘heiligen’ heten. Dat is: ‘apart gezet door God, apart gezet vóór God.’

Heiligen. Als u vanmiddag het avondmaal viert, zijn het heiligen die eten en drinken. En dat weet u toch, dat heiligen **niet** betekent -dat is voor de kinderen ook belangrijk, want die weten wat hun vader en moeder soms doen: niet alleen alles goed- dat ‘heilig’ **niet** betekent: zonder zonde, zondeloos.

Maar ‘heilig’ betekent: dat is iemand die het állemaal van de Heere Jezus Christus verwacht. En die uitgekozen is om bij de Heere Jezus Christus te mogen horen. Want juist als vader en moeder en de anderen avondmaal vieren laten ze toch zien dat ze **niet** zonder zonde zijn! Je eet en drinkt brood en wijn als zondaar. Dus je bent in feite tegelijk heilige en zondaar.

Luther zei dat al, in het Engels, ‘tegelijk ‘Saint en Sinner’.

Altijd! En daarom, hoe goed is God dat Hij voor zóndaren dat avondmaal geeft ter beoediging, ook om te beseffen wat dat ‘heilig zijn’ gaat inhouden, voor een gelovige.

Uitgekozen om het volk van God te zijn. In het Oude Testament had je die speciale

klasse van priesters. Priesters, dat waren echt de heilige mensen onder Israël. Aan het werk in de tabernakel en de tempel. Vlak bij de ark! Maar in het Nieuwe Testament zijn alle gelovigen immers priesters? Om zichzelf met hun hele hebben en houden aan God te wijden. Wat is dat een geschenk, vanwege de Hogepriester Jezus Christus, dat u en jij hier priester mag zijn. Wat is dat ook bloedserieus, want nu je dan uitgekozen bent voor dat bijzondere, nu zegt de Heere Christus in de rest van de brief ook, hóe Hij het hebben wil met u / jou.

‘Heiligen’. Daar mag je dus nooit hoogmoedig van zijn, van zo’n aanspraak. Maar het wijst je op, Wie de Heere Christus is. En hoe groot Gods genade is.

En dan zegt hij ook nog: “aan de betrouwbare, aan de toegewijde broeders in Kolosse”. Er zitten daar, en hier, ook zusters. Vallen die erbuiten? Horen die er niet bij? En de kinderen? Nee, dat betekent niet: ‘alleen de mannen’. ‘Broeders’, dat geeft aan: het is die ene groep van mensen, die samen zich toevertrouwen aan Christus. Omdat ze de verkondiging over Christus betrouwbaar vinden. ‘Broeders’ dat is: je hoort bij elkaar. En daar horen dan de zusters en de kinderen net zo goed bij. Het woord ‘broeders’ schrijft Paulus voor dat gehéél, voor hen allemáál!

Want het betekent ook niet, en dat is in de brief aan de gemeente in Kolosse misschien niet zo duidelijk, maar dat zie je bijvoorbeeld in de brief aan de gemeente in Korinthe veel duidelijker. Het betekent ook niet, dat er geen mensen tussen zouden kunnen zitten die niet geloven. Of die huichelen. Het kan immers in de gemeente ook, dat je trouw naar de kerk komt en dat je hart ver van de HEERE is.

‘Broeders’: het geheel, allemaal samen. Niet de bloedband, maar de geloofsband.

En je bent broeders ‘in Christus’.

Dat zijn een paar woorden waar Paulus geweldig veel van houdt blijkbaar. Want in sommige brieven, Efeze 1, achter mekaar aan: ‘in Hem’, ‘in Christus’, ‘in Hem’, ‘in Christus’. En terwijl je het heel vaak hoort, leest, is het ook nog eens soms bar moeilijk om precies erachter te komen: ‘wat bedoelt hij daar nou?’

In dít geval betekent ‘broeders in Christus’: in deze ‘Familie’ is het Christus die hun denken en hun doen bepaalt. In deze ‘Familiekring’, denk maar weer aan het avondmaal, gaat het allemaal om Hém, om wat HIJ belooft en geeft, en, om het dienen van Hém. Je zou kunnen zeggen: “alles ademt daar Christus”. Maar ja, dat is een bepaalde manier van zeggen, waarbij je kunt denken: ‘ja, mooi gezegd, maar wat bedoelen ze daar precies mee?’ Maar iemand die een ander taalgevoel heeft, die spreekt zo’n uitdrukking misschien wel aan.

‘Alles ademt Christus’. En dat heeft gevolgen van christelijk leven. Dan heb je één zo’n zinnetje: ‘Aan de heilige en gelovige broeders in Christus, die in Kolosse zijn.’ Kunt u zich voorstellen, broeders en zusters, dat die gemeente in Kolosse, bij het horen van zulke woorden, begint te stralen!? Want dat is toch práchtig, als dat tegen je gezegd kan worden? Begint u ook een beetje, wij zitten niet zo in mekaar misschien. Maar begint u

toch ook in uw hart in elk geval een beetje te stralen als je dít te horen krijgt!?

3) Tenslotte, **de Here Jezus de Gezalfde spreekt Zijn woord met Zijn kado's.**

“Genade en vrede.”

Het zijn de woorden, waar we elke eredienst mee beginnen. De eredienst, waarin de Almachtige ons wil ontmoeten. Waarin de heilige God ons wil ontmoeten. Ik weet niet of u de woorden vanmorgen **bewust** gehoord hebt. Want juist dat soort dingen gaan je zo makkelijk voorbij. Want die woorden horen immers. U merkt het alleen maar, als ik ze níet zeg. Of als ik een keer heel wat anders zeg. Dat doe ik niet. Maar dan ga je denken, ‘wat gebeurt hier?’

't Is toch van belang, en daarom bidden we ook om de Heilige Geest en Zijn werk vóór we naar de eredienst gaan, 't is toch belangrijk, dat je ook die vaste uitdrukkingen, die dingen die je altijd hoort, soms een keer écht hoort.

‘Genade’.

‘Vrede’.

Want hoe is het mogelijk? Dat die heilige God contact met ons wil in de eredienst? En dat wij mogen reageren? Kijk dat is genade! Hoe is het mogelijk, vanmiddag, dat u werkelijk gasten bent en dat Jezus Christus de Gastheer is?

Dat is: genade!

Zijn onverdiende goedheid! Voor mensen die van zichzelf niet eens willen luisteren. Toch geeft Hij om ons. En dan is Zijn genade niet alleen in de eredienst, maar zelfs in heel ons leven.

Genade zó oneindig groot, tot en met de redding uit het levensgevaar. Want áls dan de zonden volkomen verzoend zijn, dan is de verhouding tussen God en u helemaal vlak. En is het goed. Jezus Christus redt.

En dan is het ook, als gevolg daarvan, vrede.

Het is goed met God. Daarom na de Woordbediening straks PSALM 122: ‘Vrede voor Jeruzalem’. Vrede voor (Groningen e.o.) en vrede met de broeder en zuster om je heen, die met jou juicht. Over die genade van God. En dan heel breed: vrede met iedereen om je heen. Voor zover het van u of jou afhangt.

“Ik ben met je”, dat is genade en vrede door Jezus Christus, de Heere. Genade van God onze Vader.

‘Mijn kind’, dat zegt Hij tegen u állemaal. ‘Mijn kind, je mag echt bij Mij horen. Je mag zelfs maaltijd houden bij Jezus Christus. En als het zover is, je mag eeuwig bij Mij thuis

zijn.'

Genade.

Vrede.

Voor gelovige mensen in Kolosse.

Voor u, wanneer u gelooft in Christus. En u vanmiddag laat bemoedigen in dat geloof.

AMEN